

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ОДЕСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЕКОНОМІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ**

ЦЕНТР СУЧАСНИХ ОСВІТНІХ ТЕХНОЛОГІЙ

**ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЯКОСТІ ВИЩОЇ ОСВІТИ:
ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ**

(матеріали II Міжнародної науково-методичної конференції)

31 січня – 1 лютого 2019 р.

ОДЕСА ОНЕУ 2019

*Бедрадіна Г. К.
Одеський національний економічний університет
м. Одеса, Україна
e-mail: annaconst16@ukr.net*

ПРАКТИЧНА ПІДГОТОВКА У ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ОСВІТИ ЯК ОСНОВА КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ВИПУСКНИКА НА РИНКУ ПРАЦІ

В сучасний час в Україні тривають інтеграційні процеси, здійснюються освітні реформи. В умовах впровадження Концепції розвитку освіти України на період 2015–2025 рр. відбувається модернізація освітньої галузі. Одним з напрямків цього процесу є підвищення якості підготовки майбутніх фахівців та їх конкурентоспроможності на ринках праці. На сучасному етапі розвитку суспільства зазначені питання є надзвичайно актуальними для вищої школи України. Ці проблеми тісно пов'язані між собою і потребують детально розгляду із загальних спільних позицій. Серед основних положень модернізації навчального процесу необхідно виділити орієнтацією вищих навчальних закладів на кінцевий результат – високу якість набутих випускниками знань, відповідний до потреб роботодавців освітньо-кваліфікаційний рівень, високу конкурентоспроможність, реалізацію можливостей працевлаштування [1]. Особливої гостроти ця проблема набуває під час працевлаштування випускників та на наступних етапах їхньої роботи. Навчальний процес у вищих навчальних закладах і зусилля студентів під час навчання відповідним чином повинні бути спрямовані на цей кінцевий результат.

Компетентність випускника вищого навчального закладу визначається багатьма чинниками, оскільки компетентності є «такими індикаторами», що дозволяють визначити готовність студента-випускника до життя, його подальшого особистого розвитку та активної участі у житті суспільства. Для

характеристики професіоналізму фахівця сьогодні все частіше використовується поняття «професійна компетентність».

Закон України «Про освіту» трактує компетентність як «динамічну комбінацію знань, умінь, навичок, способів мислення, поглядів, цінностей, інших особистих якостей, що визначає здатність особи успішно соціалізуватися, провадити професійну та/або подальшу навчальну діяльність» [2].

Практична підготовка студентів – невід'ємний та обов'язковий компонент освітньо-професійної програми підготовки фахівців, який сприяє закріпленню професійних знань, умінь та навичок, що були набуті студентами в університеті та їх поглибленню.

Метою практичної підготовки студентів є:

- закріплення набутих теоретичних і практичних знань;
- освоєння нових технологій;
- формування професійних умінь для прийняття самостійних рішень;
- виховання потреби у систематичному оновленні своїх знань для їх практичного застосування;
- психологічна адаптація до конкретних умов фахової діяльності.

Специфіка практичної підготовки вимагає використання такого методу контролю практичних навичок і вмінь, який дозволяє визначити, що студент вміє роботи, на відміну від того, як він розповідає про те, що вміє. Тому, дієвим методом контролю та оцінки роботи студента є комплексна оцінка, яка враховує всі етапи роботи студента, його особисту участь і активність. Етап самостійної поза аудиторної роботи з більшості практик спрямований на формування умінь самостійно опрацьовувати нормативні та законодавчі матеріали, а саме: закони, положення, кодекси, стандарти, правила, інструкції, тощо та підготовка презентацій, доповідей, звітів. Такий вид діяльності органічно поєднується і доповнює практичну підготовку. Отже, для процесу особистісного професійного само творення під час практики необхідно сформулювати комплекс чітких цілей, які мають бути прийняті студентом як тривалі стратегічні орієнтири, створити загальні уявлення про свою майбутню

професію, а також стійкі переконання щодо ролі практики для успішної професійної реалізації.

Все вищезазначене свідчить про актуальність та необхідність вивчення змісту та структури практичної підготовки фахівців всіх напрямків, а особливо туристичного та готельно-ресторанного бізнесу як неодмінної складової процесу підготовки конкурентоспроможних на ринку праці фахівців, які подальше будуть працевлаштовані на підприємствах сфери туризму та гостинності. Аналіз досвіду вищих навчальних закладів зарубіжних країн з проблем якісної організації практики засвідчує, що вона забезпечується:

- ✓ високим рівнем соціального партнерства;
- ✓ злагодженістю дій навчальних закладів та підприємств туристичної сфери;
- ✓ цілеспрямованістю державної політики;
- ✓ чіткістю окреслених завдань;
- ✓ наявністю навчальних і виробничих баз;
- ✓ майстерністю наставників [3].

За таких умов можливе створення освітніх структур, орієнтованих на використання ринкових економічних механізмів, на зразок агенцій, бізнес-центрів, які впроваджують інноваційні технології практичної підготовки студентів зі спеціальностей «Туризм» і «Готельно-ресторанна справа» у закладах вищої освіти України.

Список використаних джерел:

1. Рябченко В. Модернізація вищої освіти України і Болонський процес: деякі концептуальні зауваження / В. Рябченко // Освіта . – 2007. – № 13–14. – С. 8–9.
2. Про освіту: Закон України від 05.09.2017 р. № 2145-VIII. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2145-19> (дата звернення: 20.01.2019).
3. Земліна Ю. Зарубіжний досвід професійної підготовки фахівців туристичної галузі / Ю. Земліна // Педагогіка і психологія професійної освіти. – 2015. – № 1-2. – С. 165-176.